

Подписная цъна: 5 рублей въ годъ съ пересылкою.

Содержаніе.

21/149 000

Оффиціальный отдель: Указъ Св. Синода по вопросу о дерковномъ сборъ на устройство въ перквахъ особыхъ поминальныхъ досовъ. - Архипастырское Посланіе (на русскомъ и грузинскомъ языкахъ).-Отъ Грузино-Имеретинской Синодальной Конторы.-Письмо ецископа Чигиринскаго Никодима. - Отъ Канцелярін Синодальной Конторы. - Движенія и перемены по службе. -Отъ Скобелевского Комитета.

Неоффиціальный отділь: Слово Экзарха Грузін, Архіепископа Питирима, сказанное въ военномъ соборъ. - Чъмъ и какъ покрыть кревніе храмы Грузіи. А. Натроева. - Поельднее слово науки о вредъ спиртимкъ напитковъ. Прот. А. Юницкаго. - "Лампроба" (праздникъ свътильниковъ). Свящ. С. Кекелидзе. - Лътопись Грузинскаго Экзархата.

UARIOSTE

Оффиціальный отдълъ.

Указъ ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, САМОДЕРЖЦА ВСЕРОССІЙСКАГО изъ Святьйшаго Правительствующаго Синода,

Грузино-Имеретинской Святвишаго Синода Конторв.

O церковном сборк на устройство особых досок для устковнченія памяти павших въ русско-японскую войну войновь.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА. Святьйшій Правительствующій Синодъ слушали: переданное Преосвящевиль Митрополитомъ С.-Петербургскимъ письмо С.-Петербургскиго Губег натора, отъ 28 апръля 1914 года № 59926, съ просъбою о разръвени состоящей подъ Августьйн имъ Нотельмъ предсъдательствомъ Его Император свят о Регимъ предсъдательствомъ продича кака възращи въ въ войну възращи провича кака възращи предсъдательность въ войну възращимъ въ войну възращимъ предсъдательность въ войну възращимъ въ разращимъ предсъдательность въ войну възращимъ предсъдательность възращимъ въ разращимъ предсъдательность възращимъ възращимъ въ разращимъ предсъдательность възращимъ възращимъ възращимъ възращимъ предсъдательность възращимъ възращимъ възращимъ предсъдательность възращимъ въ

ку въ храмяхъ поминальсбора въ приходски ныхъ досокъ съ и за пог в справкъ приказали: Обсудивъ настоящее патайство и принимая въ внимание что по Вы с очай ше утвержденному 22 сентября 1910 года опредъленію Святьйшаго Синода, отъ 27 іюня—7 сентября того же года за № 3753, постановлено дозволять церковные, за богослуженіями, сборы пожертвованій въ пользу такихъ обществъ и учрежденій, кои, состоя подпокровомъ православной церкви, поставляють главною своею пъ распространеніе, охраненіе и защиту православной віры, или же содъйствують государству въ дълъ оказанія помощи страждующимъ во время народныхъ бъдствій-войны, голода, эпидемическихъ бользней и другихъ стихійныхъ бъдствій, что предметъ сбора, о которомъ просить С.-Петербургскій Губернаторъ, не соотв'ятствуеть указаніямъ, даннымъ въ приведенномъ опредълении Святвишаго Синода, что помимо того Министерствомъ Внутреннихъ Дълъ была уже разръшена подписка по всей Имперіи на установку поминальныхъ досокъ и та-

кимъ образомъ наседеніе могло принести свои пожертвованія на сей предметь, что приходскія церкви и такъ обременены существующими церковными сборами на разныя нужды, Святвішній Синодъ не находить возможнымъ разрѣшить просимый церковный сборъ и потому о пред в ляетъ: возбужденное о семъ С.-Петербургскийъ Губернаторомъ ходатайство оставить безъ удовлетворенія. Имѣя же въ

виду, что и по другимъ епархіямъ могутъ быть возбуждаемы подобната ходатайства со стороны иныхълиць, Святѣйшій Синодъ признаетъ необходимымъ сообщить о семъ постановленіи одля руководства, циркулярными указами Московской и Грузино-Имеретинской Святѣйшаго Синода Конторамъ и Епархіальнымъ Преседященнымъ. Мая 31 дня 1914 года № 8. (Подлинный за надлежащимъ водписомъ).

Архипастырское Посланіе.

Смиренный **Титиримъ**, Экзархъ Грузіи, Архіепископъ Карталинскій и Кахетинскій.

Вовлюбленнымъ о Господъ пастырямъ и паствъ церкви Иверской: благодать вамъ и миръ отъ Бога Отца и Господа нашего lucyca Христа да умножатся.

Десница кръпкая и мышца высокая, -неисповъдимаго въ путяхъ Своего промышленія о мір'в и родів человівческомъ, -- Бога творить нынь свой судь въ судьбахъ человьческихъ. От востокъ солнии до запидъ мятутся народы, предвидятся измъненія предъловъ обитанія живущихъ на землъ. Нависли грозныя тучи порохового дыма, блещутъ мечи, слышится громъ смертоносныхъ орудій. Во всемъ этомъ духовному ввору нашему видится трость небеснаго Книжника Скорописца,таинственными письменами покрывающую въ книгъ бытія человъческаго новую страницу исконной борьбы любви и насилія. Такъ, великую историческую годину переживаемъ мы. Пусть пока непроницаемою остается конечная тайна этой, переживаемой нами, скорбной годины, до времени какъ бы запечатанною семью апокалипсическими печатями, - одна непреложная истина текущихъ событій ясна сердцу каждаго сына нашего дорогого отечества: Державный Хозяинъ земли Россійской, Помаванникъ Божій, Отецъ и Обладатель нашъ со всёми върноподданными своими ведикимъ стояніемъ стоить за правое дъло. Россія не съяла вражды между нагодами, не бряцала оружіемъ. Дорожа сокровищемъ святой въры и върная любви къ младшимъ своимъ братьямъ-славянамъ, она не могла отдать въ обиду сильному родной мамъ многострадальной Сербіи. И, сбросивъ съ себя тогда сосъдъ нашъ—народъ объихъ нъмецкихъ державъ, личину вчерашняго друга, открылъ предъ всѣмъ міромъ ужасную свою гордыню. Потерявъ стыдъ и заглушивъ совъсть, врагъ ни во что поставилъ и сокровище въры, когда разстръливалъ облеченныхъ благодатію священства; врагъ презрълъ и просвъщеніе и культуру, которою столько превозносился, и благородство нравовъ, когда въроломно напалъ въ своемъ домѣ на гостившихъ у него безоружныхъ русскихъ людей. Въ сердцъ нашего врага не нашлось мъста къ снихожденію даже къ нашимъ матерямъ и ихъ дътямъ и кровь этихъ невинныхъ мучениковъ, подобно крови Авелевой, вопіетъ отъ земли.

Тогда то и вовстала вся Россія во весь свой богатырскій рость и на *свою* ващиту съ Крестомъ въ сердцѣ и съ желѣвомъ въ рукахъ.

И—воть, доблестные сыны родного отечества дружными редами идуть противъ врага по кровавымъ браннымъ полямъ. Всломнямъ, воздюбленные, что цъною своей собственной жизни от пошли купить намъ невозмутимый миръ; земля служить имъ ложемъ, а звъздное небо—шатромъ, чтобы мы спокойно почивали подъ теплько своихъ жилищъ. Скорбныхъ матерей своихъ и безутъшныхъ женъ оставиле они—дорогіе защитники ваши—среди насъ, многіе изъ нихъ, быть можетъ, послѣдній разъ напечатлѣли поцѣлуи на устахъ своихъ крошекъ—малютокъ, предъ тѣмъ, какъ идти воздать врагу за неслыханную дервость; въ послѣдній разъ взглянули на нихъ, чтобы потомъ безстрашно смотрѣть въ лицо смерти. О, нашъ воинъ умѣетъ прямо смотрѣть въ лицо смерти. Зная сладость любви полагающей душу за друви, сладость христіанской кончины, какъ перехода съ поля брани съ мученическимъ вѣнцомъ къ небу.

Чъмъ-же, возлюбленные братіе, воздадимъ мы имъ за ихъ любовь къ намъ и отечеству? Неужели только нетерпъливымъ ожиданіемъ газетныхъ навъстій съ полей битвы? Нътъ, нашъ долгъ предъ ними великъ, велики обязательства. Посему, по долгу своего Архипастырства призываемъ всъхъ, кръпкою върою и неустанною молитвою содъйствовать успъхамъ побъдоносному воинству нашему. Если въ душъ каждаго воина отечество наше нашло себъ Сусанина, то пусть въ серд-

цахъ многихъ мирныхъ сыновъ Россів, отъ богатыхъ чертоговъ в вобаныхъ хижинъ скажется, какъ уже и сказывается, щедрый Мининъ: пусть потоками льются пожертвованія на раненыхъ воиновъ.

Но есть, возлюбленные братіе, великая нужда и на містахъ, нужда ушедшихъ на защиту отечества. На містахъ остались ихъ семьи, ихъ дома, нивы и покосы. Неужели оставимъ у нашего защитника полосу несжатой, лугъ нескошеннымъ, домъ безъ поддержки? Развіз позволимъ себіз забыть семейства нашихъ дорогихъ воиновъ? Пусть забвенна будетъ десница наша, если мы не начертаемъ въ своемъ сознаніи постоянной памяти о сиротахъ, оставшихся безъ кормильцевъ и поильцевъ своихъ.

Къ вамъ, возлюбленные пастыри и къ тебъ, дорогая Богомъ данная намъ, паства Иверская обращаемъ свой архипастырскій вовъ. Снъжныя горы, дикія ущелья и глубокія стремнины многострадальной и крестоносной страны нашей на протяжении многихъ въковъ были постоянными свидътелями военныхъ бурь и непогоды. Благовърные Цари Иверскіе ум'ти водить благочестивый народъ свой подъ знаменемъ Креста Господня къ побъдамъ надъ своими поработителями учительные пастыри Иверской Церкви были сильны въ молитвенномъ предстательствъ за своихъ ратоборцевь, сыны земли Иверской неотвращались никогда отъ вънцовъ мученическихъ, а дочери этого народа мощно вдохновляли своихъ витязей стоять за святую землю. Пусть же и нынъ въ годину испытанія, ниспосланнаго неисповъдимымъ Промысломъ общему Отечеству нашему, откликнется каждый изъ васъ на архипастырскій зовь нашь. Глубоко веримь, что доблестный и христіаннъйшій народъ Грузинскій и на этотъ разъ покажетт, что онъ достоинъ вванія "Удіна Пресвятой Богородицы" и равноапостольной Нины, любовію поб'єдившей Спасителю Христу Иверію; глубоко в'єримъ, что, вслъдъ за Иверіей откликнется и православная Осетія, по судьбамъ своимъ столь бливкая Иверіи, и готовая всегда жертвовать собою вмъсть съ нею и со всъми своими русскими братьями за честь и славу общаго нашего Отца — Благочестивъйшаго Государя Императора и за достоинство и цълость общаго нашего Отечества-Россіи. За жертву -- жертвой мы пріобратемь великое правственное право крапкаго упованія, что "Живишій на небесахъ посмпется врагамъ нашимъ.

ветаголеть къ нимъ гньсомъ Своимъ" (Пс. 2, 4, 5), а объ Отенрествъ нашемъ и о всъхъ насъ возглаголеть міръ. Соединимся же сердцами вст воедино и да умножатся въ насъ благодать и миръ отъ Вога Отца и Господа нашего Гисуса Христа.

მდაბალი პიტირიმი, საქართველოს ექსარსოსი, მთავარ-ეპისკოპოსი საკალის მოთისი ქართლისა და კახეთისა.

საყვარელთა უფლისა მიერ მწყემსთა და სამწყსოსა ივერიის ეკლესიისასა: მაღლი თქვენდა და მშვიდობა დმრთასა მიერ მამისა და უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტესი განმრავლდინ.

მარჯვენე მტკიცე და მკლავი მაღალი ღმრთისა, გამოუკვლევლისა განგებულებასა შინა თვისსა სოფლისათვის და კაცთა ნათესავისა, აწ იქმს მსჯავრსა თვისსა ხვედრისათვის კაცთასა. ადმოსაგლითგან მზისა დასაგალადმდა აოიძვრიან ერნი, მოსალოდნელია შეცვლა ქვეყანაზედ მცხოვრებ ერთა საყოფელის საზღვართა. ქვეყანა დაბურვილია თოფის წამლის ბოლის ცირუბლებით, ბრქყვიალებენ მახვილ ნი, ისმის გრვინვა სიკვდილის მფრქვეველ ზარბაზანთა. ყოველსავე ამაში ჩვენს სულიერს მხვედველობას წარმოუდგება საწერელი ზეციერის მწიგნობრისა-ხელოვნისა, რომელიც საიდუმლო წერილებით წიგნსა შინა კაცთა ცხოვრებისასა სწერს ახალსა კაბადონსა სიყვარულსა და ძალმომრეობას შორის ძველად-ძველის ბრძოლისას. ამ რიგად, ჩვენ განვიცდით დიდებულს ისტორიულს ხანას. ვსთქვათ, ჯერჯერობით მიუწთომელია ჩვენთვის საბოლოვო საიდუმლო ამ სამწუხარო ხანისა, თითქოს დაბექდილია აპოკალიფსის შვიდის ბექდითა,—მიმდინარე გარემოებათა ერთს შეურყეველს ჭეშმარიტებას ცხადად ჰხედავს გული ჩვენის ძვირფასის მამულის თვითეულის შვილისა: მორჭმული პატრონი რუსეთისა, ცხებული ღმრთისა, მამა და მფლობელი ჩვენი ყველა თავის ქვეშრდომთან ერთად მტკიცედ სდგას სამართლიანის საქმისათვის. რუსეთი არ სთესდა მტრობას ერთა შორის, ტყუილ-უბრალოდ არ აჟღერებდა იარაღს, ძვირად აფასებდა წმიდა სჯულის საუნჯეს, უყვარდა თვისნი უმცროსნი ძმანი სლავიანნი და ვერ შეეძლო მოეთმინა ძლიერისაგან შეურაცხყოფა ჩვენის მონათესავე მრავალტანჯულის სერბიისა. მაშინ ჩვენმა მეზობელმა ორევ გერმანელთ სამეფოს ერმა აიხადა ნიღაბი გუშინდელის მეგობრისა და ცხად-ჰყო მთელის ქვეყნის წინაშე თვისი საშინელი გულ-ზვაობა, დაჰკარგა სირცხვილი და დაიხშო სვინიდისი, არად ჩასთვალა საუნჯე სარწმუნოებისა, როცა თოფით ჰხვრეტდა მღვდელობის მადლით მოსილთა! მტერმა შეურაცხჰყო განათ-

«Въстникъ грузинскаго экзархата».

ლებაც და კულტურაც, რომლითაც ასე თავი მოჰქონდა და კეთილშობილება ლებათა, როდცსაც ვერაგულად თავს დაესხა თავის სახლში მასთან სტუმრად შყოლუიარაღო რუსთა. ჩვენის მტრის გულში არ აღმოჩნდა ნაწილი მოწყალებისა ჩვენთა დედათა და შვილთადმიც-კი და სისხლი ამ უმანკო მოწამეთა, როგორც სისხლი აბელისა, ღაღადებს ქვეყანით.

აი მაშინ აღსდგა მთელი რშსმთი თავის დასაცველად ჯვრით გულში და მახვილით ხელში. და აი ახოვანნი შვილნი მამულისანი ერთგულად მიდიან მტრის წინააღმდეგ სისხლით მორწყულ ველზედ. გავიხსენოთ, საყვარელნო, რომ იგინი წავიდნენ ჩვენთვის შეურყეველის მშვიდობის მოსაპოვებლად და გასწირეს თვისი საყუთარი სიცოცხლე; დედამიწა მათთვის საწოლია და ზეცა—კარავი, რომ ჩვენ დამშვიდებით განვისვენოთ ჩვენს თბილს ქერ ქვეშ; შეწუხებულნი დედანი და უნუგეშო ცოლნი დასტოვეს მათ, ჩვენთა მცველთა, ჩვენ შორის, ბევრმა მათგანმა, შეიძლება, უკანასკნელად დჰკოცნა თავისი პაწაწა შვილები ამ არ გაგონილ თავსედობისათვის პასუბის მისაცემად მტრისა, და უკანასკნელად შემხელა, რომ შემდეგ უშიშრად უცქერის სევდილს. დიალ, ჩვენი მხედარი უშიშრად უცქერის სევდილს. დიალ, ჩვენი მხედარი უშიშრად უცქერის სევდალსა დაალ, ჩვენი მხედარი უშიშრად უცქერის სევდალსა, როგორც გარდასვლისა ბრძოლის ველიდან ზეცად მოწამებრივის ავისასრულისა, როგორც გარდასვლისა ბრძოლის ველიდან ზეცად მოწამებრივის ავისასრულისა, როგორც გარდასვლისა

რა პივაგი.თ, საყვარელნო ძმანო, მათ ჩვენის და მამულის სიყვარულისათვის? ნუ თუ მხოლოდ მოუთმენელი მოლოდინი გაზეთის ცნობათა ბრძოლის ველი-დან? არა, ჩვენი ვალი მათ წინაშე დიდია; ამიტომ, როგორც მღვდელთ-მთავარი, მოგიწვევთ მტკიცე სარწმუნოებით და შეუწყვეტელის ლოცვით, ხელი შეუწყოთ ჩვენის ძლევა – მოსილ ჯარის გამარჯვებას. თუ თვითეული ჩვენი მეომარი სუსანინია ჩვენის მამულისათვის, ღმერთმა ინებოს, რომ რუსეთის მრავალი მშვილობიანი შვილი, მდიდარ სახლებიდან ღარიბ ქოხამდე, აღმოჩნდეს, როგორც უკვე აღმოაჩნდა კიდეც, უხვი მინინი: მდინარესავით წამოვიდა შემოწირულებანი დაჭრილ მხედართათვის.

მაგრამ, საყვარელნო ძმანო, ადგილობრივაც დიდი საქიროებაა, საქიროება მამულის დასაცველად წასულთა. აქ დარჩა მათი ოჯახობა, სახლკარი, ყანები, მინდგრები. ნუ თუ ჩვენს დამცველს დაუტოვებთ მინდორ-ველს მოუმკალს და გაუთიბავს, სახლს უყურადღებოდ? ნუ თუ ნებას მივცემთ ჩვენს თავს დაგივი-წყოთ ოჯახნი ჩვენთა ძვირფას მხედართა? დავიწყებულ იყოს მარჯვენე ჩვენი, უკეთუ ჩვენ არ აღვიბექდავთ ჩვენს გონებაში მუდმივს ხსოვნას ობოლთა, რომელ-ნიც დარჩნენ უპატრონოდ.

თქვენ მიმართ, საყვარელნო მწყემსნო და შენ მიმართ, ძვირფასო, ღვთისაგ:

ბოძებულო ივერიის სამწყსოვ, მომართულია ეს ჩემი მღვდელ-მთავრული კოდება. თოვლით დაფენილნი მთანი, ღრმა ხეობანი და ფრიალონი ჩვენის ქვეყნისა მრავალ საუკუნეთა განმავლობაში მოწმენი იყვნენ საომარ ქარტეხილასა. ივერიის კეთილმორწმუნე მეფეთა იცოდნენ ხოლმე კეთილ მსახურის ერის შეკრება უფლის ჯვრის ნიშის ქვეშე მტერთა საძლეველად, ივერიის მწყემსნი-მოძლვარნი ძლიერნი მლოცველნი იყვნენ თვისთა მეომართათვის, ივერიის ძენი არ მოჰრიდებიან არაოდეს მოწამებრივ გვირგვინსა, ხოლო ასულნი ამ ერისანი ძლიერებით აღფრთოვანებდნენ ძლევა-მოსილ მოყმეთა წმიდა ქვეყნისათვის მტკიცედ მდგარ იყვნენ. ეხლაც, ამ განსაცდელის წელიწადს, რომელიც მოუვლინა ჩვენს მამულს ღმრთის განგებამ, თვითეულმა ჩვენგანმა ხმა მისცეს ამ ჩვენს მღვდელთ-მთავრულს მოწოდებას. ღრმადა გვრწამს, რომ ახოვანი და უუქრისტეანესი ერი ქართველთა ახლაც დაამტეიცებს, რომ ღირსია იწოდებოდეს წილ-ხდომილად ყოვლად წმიდა ღვთის მშობლისა და მოციქულთა სწორის ნინოსი, რომელმაც სიყვარულით დაუმორჩილა ივერია ქრისტეს; ღრმადა გვრწამს, რომ ივერიის შემდეგ, ხმას მოგვცემს მართლმადიდებელი ოსეთიც, რომელიც თვისის თავგადასავლით ასე დაახლოებულია ივერიასთან და განმზადებულია მარადის შესწიროს თავი თვისი ერთად მასთან და თვის რუს ძმებთან დიდებისათვის და პატივისა ჩვენის შამის, უკეთილმსახურესის ხელმწიფე იმპერატორისა და ჩვენი საერთო მამულის რუსეთის მთლიანობისა და ლირსებისათვის. მსხვერპლით მსხვერპლისთვის ჩვენ მოვიპოვებთ დიდებულს ზნეობრივს უფლებას გვრწამდეს, რომ დამკვიდრებული ცათა შინა ეცინოდის მტერთა ჩვენთა და იტყოდეს მათდა მიმართ რისხვითა თვისითა (ფს. 2, 4, 5), ხოლო ჩვენის მამულისათვის და ყველა ჩვენთვის იტყოდეს მშვიდობასა. მაშ შევერთდეთ ყოველნი გულითა და განმრავლდეს ჩვენ შორის მადლი და მშვიდობა ღმრთისა მამისა და უფლისა ჩვენისა იესო ქრისტეს მიერ.

Отъ Грузино-Имеретинской Синодальной Конторы.

Объ образованіи Комитета по сбору пожертвованій въ Грузинскомъ Экзархать на нужды военнаго времени.

Грузино-Имеретинская Синодальная Контора, заслушавъ предложеніе Высокопреосвящени бішаго Питирима, Экзарха Грузіи, о необходимости и благовременности образованія особаго Комитета по сбору въ Грузинскомъ Экзархатѣ пожертвованій на нужды военнаго времени, и находя означенное предложеніе вполиѣ благовременнымъ п залуживающимъ полнаго сочувствія,—19 сего августа за № 1459 поста-

новила: образовать Комитеть по сбору въ Грузинскомъ Экзар пожертвованій на нужды военнаго времени, подъ предсъдательствомъ Высокопреосвященнъйшаго Питирима, Экзарха Грузіи, и, въ составъ членовъ: Преосвященнаго Пимена, Епископа Эриванскаго, Преосвященнаго Автонія, Епископа Горійскаго, Прокурора Синодальной Конторы д. с. с. М. Г. Понова и благочинныхъ градскихъ церквей: протоіереевъ: Сергія Городцова, Соломона Шошіева, Нестора Мочарова Тимоев Веселовскаго, съ порученіемъ казначею Синодальной Конторы Д. Нахупарову завъдывать казначейскою частію Комитета и пригласивъ къ веденію письмоводства по Комитету кого-либо изъ чиновъ Канцеляріи Синодальной Конторы, по усмотрънію Прокурора оной. О чемъ и доводится до свъдънія духовенства и православнаго населенія Грузинскаго Экзархата.

Письмо Епископа Чигиринскаго Никодима къ Управляющему Трузинскимъ Экзархатомъ.

Ваше Преосвященство, Преосвящени в Владыко, Милостивый Архипастырь.

Съ благословенія Высокопреосвященнѣйшаго Флавіана, митрополита Кіевскаго и Галицкаго, имѣю честь обратиться къ Вамъ съ слѣдующею покорнѣйшею просьбою.

Русскіе православные жители города Кіева и всего Юго-Западнаго края, въ числё многихъ десятковъ тысячъ человѣкъ, во главѣ съ
Кіевскимъ, Подольскимъ и Волынскимъ генералъ-губернаторомъ, губернаторами и губернскими предводителями дворянства Кіевской, Подольской и Волынской губерній и другими представителями учрежденій и
сословій, обратились къ Высокопреосвященному Флавіану, митрополиту Кіевскому и Галицкому, съ просьбою ходатайствовать предъ Св.
Синодомъ о причтеніи къ лику святыхъ угодниковъ святителя Павла,
митрополита Тобольскаго и Сибирскаго, ветлѣнно почивающаго въ
Кіево-Печерской Лаврѣ. Св. Синодъ, коему митрополить Флавіанъ
доложилъ вышеозначенное ходатайство, съ духовною радостію и сердечнымъ умиленіемъ принялъ сіе ходатайство и поручилъ митрополиту Флавіану образовать особую комиссію для ивслѣдованія случаевъ
чудотвореній, совершившихся по молитвеннолу предъ Богомъ предстательству святителя Павла, митрополита Тобольскаго. Высокопрео-

«ВЪСТНИКЪ ГРУЗИНСКАГО ЭКЗАРХАТА»

духовных и свътских» лиць, подъ моимь предсъдательствомь.

Комиссія уже приступила къ исполненію вовложенной на нее важной и отвътственной задачи. Въ первомъ же своемъ собраніи она ръпила, между прочимъ, не ограничиваясь тъми случаями чудотвореній, о которыхъ имъются у нея такія или иныя свъдънія, обратиться ко всъмъ епархіальнымъ преосвященнымъ съ просьбою о возможномъ содъйствін комиссіи путемъ приглашенія тъхъ русскихъ православныхъ върующихъ людей, которые удостоились, по молитвамъ святителя Павла и по въръ ихъ, получить какія либо явленія милости Божіей, въ видъ, напр., испъленій отъ бользни, видъній святителя Павла и то въръ ихъ, получить какія либо явленія святителя Павла и то въръ ихъ, получить какія либо явленія постителя Павла и то въръ втомъ комиссій по моему алрееу.

На основаніи сказаннаго, появоляю себѣ почтительнѣйте просить Васъ, Вате Преосвященство, оповѣстить способомъ, какой Вы привнаете наиболѣе цѣлесообразнымъ, ввѣренную Богомъ Вамъ паству о желаніи нашей комиссіи, приввавъ своимъ Архипастырскимъ словомъ всѣхъ тѣхъ июъ членовъ ея, которые удостоились получить тѣ или иные дары и явленія милости Божіей, по молитвенному предъ Богомъ предстательству за нихъ святителя Павла, сообщить возможно подробныя свѣдѣнія объ этомъ нашей комиссіи по моему адресу.

Свъдънія эти желательно получить возможно скоръе и во всякомъ случаъ не поэже 1 октября 1914 года.

Поручая себя святымъ молитвами Вашимъ, съ истиннымъ почтеніемъ и совершенною преданностію имъю честь быть Вашего Преосвященства покорнымъ слугою *Никодимъ*, *Епископъ Чигиринскій*.

— № 61 — 23 іюня 1914 года. Кієвь, Михайловскій монастирь.

Отъ Канцеляріи Грузино-Имеретинской Святьйшаго Синода Конторы.

ваторями в губерискими прецволителями пворявотва Кіскской, Пололь-

О назначении пенсии отъ казны-

Указомъ Св. Синода, отъ 31 іюля сего 1914 года за № 12754 назначена пенсія отъ казны священнику Имеретинской епархін, Годо-ганской церкви Прокопію *Чиракадзе* за 27 лѣтъ службы его, въ размѣрѣ 300 руб. въ годъ, съ 4 октября 1912 г.

тем побот втиконостик

Движенія и перемъны по служоъ.

По Гурійско-Мингрельской епархіи.

Возведены ет сант протогерея: Настоятель Цаленджихской Спасской церкви, благочинный священникъ Самсонъ Твалтвадзе 12 іюля и настоятель Напичховской Георгіевской церкви Димитрій Берулава 29 іюля.

Назначенъ настоятель Сагвазавской Архангельской церкви Митрофанъ Хоштарія благочиннымъ вновь учрежденнаго Абашскаго благочинническаго округа—1 іюля.

Утверонедены помощникомъ благочиннаго Мартвильскаго благочинническаго округа Симонъ *Чалаганидзе* и его кандидатомъ священникъ Сильвестръ *Жорданія*—11 іюля.

Назначенъ священникъ Сачилао-Илорской Георгіевской двухштатной церкви Мелитонъ Григолія настоятелемъ сей церкви 18 іюля.

Определен безм'єстный священникъ Леонтій Хораса вторымъ священникомъ при Сачилао-Илорской Георгіевской церкви 28 іюня.

Уволенъ заштать настоятель Сачилао-Илорской Георгіевской церкви, священникъ Лука *Григолія* 10 іюня.

Исключены изъ списка за смертью: 1) священникъ Нагомарской Марининской церкви Леонтій *hекелидзе*, ум. 26 іюля, 2) псаломщикъ Квемохетской Спасской перкви Аванасій *Ахаладзе*, ум. 25 іюля, 3) заштатный священникъ Анеимъ *Кечакмадзе* ум. 9 іюня и 4) заштатный псаломщикъ Павелъ *Кигурадзе*, ум. 12 іюня.

Импьются вакантныя мьста: священническое при Нагомарской Марининской и псаломщическое при Квемохетской Спасской дерквахъ.

Утверждены въ должености старосты церквей: 1) Квирикетской Св. Кирика и Іулиты мѣщанинъ Өеодоръ Трапаидзе 2 іюня, 2) Лехаиндрао-Наджаховской Архангельской кр. Иванъ Данелія, 3) Рикской Георгіевской кр. Тая Векуа 18 іюня, 4) Котіанетской Георгіевской кр. Парна Хухія 2 іюля, 5) Вакиджварской Св. Кирика и Іулиты Александръ Тхилайшенли 4 іюля и 6) Нагвазовской Спасской кр. Исламъ Джаркава 24 іюля.

состоящій

подъ Высочайшимъ покровительствомъ Его Императорскаго Величества ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА

СКОБЕЛЕВСКІЙ КОМИТЕТЪ,

открывая госпитали—санаторів для леченія воиновъ, привванныхъ подъ внамена на ващиту Родины,—привываетъ отвывчивыхъ русскихъ людей внести свою посильную лепту на пользу тъхъ, кого такъ горячо любилъ невабвенный Михаилъ Дмитріевичъ Скобелевъ и кто боготворилъ его.

Ни суммой, ни количествомъ жертвуемаго *просять не стъсняться*, такъ какъ всякое пожертвованіе, какъ вещами, такъ и деньгами будетъ принято съ благодарностью.

Лиць, желающихъ помочь своимъ личнымъ трудомъ, просять пожаловать въ Канцелярію Комитета.

Пожертвованія принимаются въ Канцеляріи Комитета, Петроградъ, Пески, Мытвинская ул. № 27.

Редакторы

М. Г. Поповъ

Архимандритъ Пирръ.